

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi väylämaksulain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi väylämaksulakia eräiden maksun tekniseen kantaan liittyvien asioiden osalta. Ehdotuksen mukaan laista poistetaan viittaukset kumottuun tullilakiin ja sen nojalla annettuihin säädöksiin. Väylämaksulakiin ehdotetaan lisättäviksi säännökset, jotka perustuvat

nykyiseen tullilainsäädäntöön. Päätösvalta väylämaksujen alennusta tai vapautusta koskevissa asioissa ehdotetaan siirrettäväksi liikenneministeriöltä merenkululaitokselle.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Väylämaksulain (1028/1980) säännökset väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta ehdotetaan muutettaviksi uuden tullilainsäädännön vuoksi.

Väylämaksulain 10 §:n mukaan väylämaksun määräämisen, suorittamisen, viranomaisen, ilmoittamisvelvollisuuden, maksunoikaisun, jälkimaksatuksen, maksunkorotuksen, virhemaksun, maksun maksamisen laiminlyönnin ja muutoksenhaun osalta on noudatettava, mitä tullilaisissa (573/1978) tai sen nojalla säädetään. Tullilaki ja kaikki sen nojalla annetut säännökset kumottiin 1 päivästä tammikuuta 1995, jolloin uusi tullilaki (1466/1994) tuli voimaan.

Väylämaksulain 6 ja 11 §:ssä viitataan kauppa- ja teollisuusministeriön toimivaltaan väylämaksujen alennusta tai vapautusta koskevissa asioissa. Merenkulkuasiat ovat jo aikaisemmin siirtyneet liikenneministeriön toimivaltaan. Esityksessä ehdotetaan, että me-

renkululaitos liikenneministeriön sijasta myöntäisi väylämaksualennukset ja -vapautukset.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Kyseessä on teknisluontoinen lainmuutos, jolla ei ole erityisiä taloudellisia vaikutuksia.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä liikenneministeriössä yhteistyössä Tullihallituksen ja merenkululaitoksen kanssa. Esitystä on käsitelty merenkulun neuvottelukunnan työvaliokunnassa. Esityksestä on lisäksi hankittu valtiovarainministeriön lausunto. Varustamoyhdistysten edustajat ovat asian valmisteluvaiheessa esittäneet, että liikenneministeriön tulisi edelleen myöntää väylämaksualennukset ja -vapautukset tai vaihtoehtoisesti alennus- ja vapautusperusteista olisi säädettävä tarkemmin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

4 §. Väylämaksuasetusta (1016/1983) on muutettu siten, että ulkomaanliikenteen kertamaksu suoritetaan aluksen saapuessa ulkomailta. Sen mukaisesti ehdotetaan 4 §:ää vastaavasti muutettavaksi siten, että asetuksessa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat toimitetaan siihen tullitoimipaikkaan, jossa tulokset tapahtuu.

5 §. Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan valtion omistamat alukset on vapautettu velvollisuudesta maksaa väylämaksua. Säännöstä on kuitenkin tulkittu alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti siten, että maksusta ovat olleet vapautettuja vain sellaiset valtion omistamat alukset, joita ei käytetä valtion kaupallisiin tarkoituksiin. Tällaisia aluksia ovat esimerkiksi jäänmurtajat. Väylämaksulain alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti pykälän 1 momentin 2 kohta ehdotetaan selkeyden vuoksi muutettavaksi siten, että vapautus koskee vain niitä valtion omistamia aluksia, joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin.

6 §. Päätösvalta väylämaksuhelpotuksia ja väylämaksuvapautuksia koskeissa asioissa ehdotetaan siirrettäväksi ministeriöltä merenkululaitokselle. Ehdotus perustuu väylämaksulain ja väylämaksuasetuksen uudistamistarpeita koskevaan liikenneministeriön asettaman väylämaksutyöryhmä 1994:n laatimaan selvitykseen (L 54/94). Voimassa oleva käytäntö aiheuttaa kaksinkertaista työtä, koska ministeriö perustaa yleensä päätöksensä merenkululaitoksen antamaan lausuntoon. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi, että asianomainen ministeriö eli nykyisin liikenneministeriö voisi ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Pykälän 2 momentin nojalla on huojennusasioissa ratkaisovaltaa annettu asetuksella myös Tullihallitukselle siltä osin kuin myönnettävän edun määrä ei ylitä 100 000 markkaa. Tullihallitus on käsitellyt tällaisia hakemuksia parisenkymmentä vuodessa. Tullihallituksen ratkaisovaltaa huojennusasioissa ei katsota tarpeelliseksi eikä perustelluksi, joten säännös ehdotetaan poistettavaksi.

Päätökseen ei saisi hakea muutosta valittamalla. Huojennusasioissa annettaviin päätöksiin liittyy yleisesti valituskielto. Koska uusi huojennushakemus voidaan panna vireille

aiemmin annetusta päätöksestä huolimatta, välitöntä oikeussuojan tarvetta ei ole. Nykyisessä väylämaksulaissa vastaava valituskielto on 11 §:ssä.

7 §. Pykälää ehdotetaan 4 §:n mukaisesti muutettavaksi, koska ulkomaanliikenteen kertamaksu suoritetaan aluksen saapuessa ulkomailta.

8 §. Ehdotettu 1 momentti vastaa voimassa olevan lain 9 §:n 1 momenttia, jossa väylämaksun määrittämisestä, maksuunpanosta ja kannosta huolehtiminen on säädetty tullilaitoksen tehtäväksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi väylämaksun suorittamisesta vastuussa olevan henkilön tai yhteisön tiedonantovelvollisuudesta. Toimintojen tehostamiseksi ehdotetaan, että tiedot voidaan antaa myös elektronisesti tai muutoin automaattiseen tietojenkäsittelyyn sopivassa muodossa.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Tullihallituksella olisi valtuus antaa tarkempia määräyksiä väylämaksun maksamiseen liittyvästä menettelystä. Tällainen oikeus antaisi mahdollisuuden hallinnollisten määräysten antamiseen erityisesti silloin, kun otetaan käyttöön elektroninen tai muu automaattiseen tietojenkäsittelyyn perustuva ilmoitusmenettely.

9 §. Ehdotettu pykälä vastaa voimassa olevan lain 9 §:n 2 momentin säännöstä.

10 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että väylämaksun maksamisen, maksamisen viivästysseuraamuksiin, perimiseen ulosottoihin ja perimisen turvaamiseen sovellettaisiin, mitä tullilain 29 ja 30 §:ssä tullaista säädetään. Säännös korvaisi nykyisen lain 10 §:n, jossa mainittujen asioiden osalta viitataan kumottuun tullilakiin ja sen nojalla annettuihin säädöksiin.

11 §. Kumotussa tullilaissa oli oikaisusäännöksiä, joita nykyisen väylämaksulain 10 §:n mukaan on voitu soveltaa väylämaksuasioissa. Vastaavaa oikaisusäännöstä ei voimassa olevassa tullilaissa ole. Tämän vuoksi ehdotetaan pykälässä erikseen säädettäväksi väylämaksuasioissa suoritettavasta oikaisusta maksuajan hyväksi. Ehdotetussa pykälässä on kysymys ensisijaisesti laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen korjaamisesta. Pykälä vastaisi aineelliselta sisällöltään kumottuun tullilakiin perustuvaa käytäntöä.

11 a §. Samasta syystä kuin 11 §:n perus-

teluissa on esitetty, ehdotetaan myös oikaisusta maksuvelvollisen hyväksi lakiin sisällytettäväksi omat säännöksensä, jotka vastaavat aineelliselta sisällöltään kumotun tullilain säännöksiä.

11 b §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi erikseen myös väylämaksun jälkimaksatuksesta, joka maksunsaajan hyväksi tapahtuvaa oikaisua koskevan säännöksen tavoin vastaisi aiemmin voimassa olleen tullilain säännöksiä.

11 c §. Väylämaksun suorittamisesta vastuussa olevalle ehdotetaan säädettäväksi tilaisuus tulla kuulluksi ennen maksunsaajan hyväksi tapahtuvan oikaisun tai jälkimaksatuksen toimittamista. Säännös vastaa yleistä oikeusperiaatetta maksuvelvollisen oikeusturvan kannalta.

11 d §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi väylämaksun korotuksesta. Edellytykset korotuksen määräämiselle sekä korotusprosentit vastaavat soveltuvin osin sitä, mitä voimassa olevassa tullilaisissa säädetään.

11 e §. Väylämaksua koskevissa säännöksissä velvoitetaan antamaan aluksesta tietyissä tilanteissa erinäisiä asiakirjoja ja tietoja väylämaksun määräämistä varten. Jotta ilmoitusvelvollisten vastuu tulisi korostetusti laissa painotetuksi, ehdotetaan, että

laiminlyöntitapauksissa sanktiona voitaisiin käyttää virhemaksua. Säännös olisi yhdenmukainen tullilaisissa olevan säännöksen kanssa.

11 f §. Nykyisen lain 8 §:ään sisältyy säännös, jonka nojalla voidaan väylämaksun ilmoittamis- tai muun velvollisuuden laiminlyönti tai muuten väylämaksusäännöksiä rikkonut tuomita sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen. Säännös ehdotetaan säilytettäväksi laissa samansisältöisenä, mutta otettavaksi 11 f §:ään.

11 g §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että piiritullikamarin väylämaksua tai sen palauttamista koskevasta päätöksestä haetaan muutosta noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaisissa säädetään. Valitukset tehtäisiin keskitetysti Uudenmaan läänioikeuteen.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen hyväksymisen ja vahvistamisen jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

wäylämaksulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1980 annetun wäylämaksulain (1028/1980) 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentin 2 kohta, 6 §, 7 §:n 1 momentti ja 8—11 § sekä

lisätään lakiin uusi 11 a—11 g § seuraavasti:

4 §

Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava alusilmoitus sekä muut asetuksessa tarkemmin mainittavat tiedot ja asiakirjat siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tuloksetyys tapahtuu.

5 §

Wäylämaksusta vapautettuja ovat alukset:

2) jotka valtio omistaa ja joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin;

6 §

Merenkululaitos voi asetuksella säädettävillä perusteilla yksittäistapauksessa myöntää alennuksen wäylämaksuun tai vapautuksen wäylämaksun suorittamisesta taikka määrätä jo suoritettun wäylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin. Asianomainen ministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Edellä 1 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

7 §

Maksun suorittamisesta vastaa aluksen omistaja. Sama vastuu on myös sillä, joka

omistajan puolesta ilmoittaa aluksen tulovelvitettäväksi.

8 §

Tullilaitos huolehtii väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevan on annettava maksun määräämiseksi tarvittavat tiedot 4 §:n mukaisesti. Kirjallisen ilmoituksen asemesta voidaan tiedot antaa myös elektronisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn sopivassa muodossa.

Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksun maksamiseen liittyvästä menettelystä .

9 §

Merenkululaitoksen on toimitettava tullilaitokselle tämän lain soveltamisessa tarvittavaa aineistoa, selvityksiä ja lausuntoja sekä annettava tarvittaessa muutakin virka-apua.

10 §

Väylämaksun maksamiseen, maksamisen viivästysseuraamuksiin, perimiseen ulosottoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa muuta säädetä, mitä tullista tullilain (1466/1994) 29 ja 30 §:ssä säädetään.

11 §

Jos väylämaksu laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen vuoksi, että tulliviranomainen ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, piiritullikamarin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä (*oikaisu maksunsaajan hyväksi*).

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

11 a §

Jos piiritullikamari oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, piiritullikamarin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituk-

seen annetulla päätöksellä ratkaistu (*oikaisu maksuvelvollisen hyväksi*).

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

11 b §

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa taikka antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, tai väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, piiritullikamarin on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi (*jälkimaksatus*).

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

11 c §

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen jälkimaksatusta on väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

11 d §

Väylämaksua voidaan korottaa (*maksunkorotus*):

1) jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, enintään 30 prosentilla; taikka

2) jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan tai jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten tai muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi voinut jäädä maksua määräämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioidaan ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

11 e §

Jos 11 d §:n 1 momentissa tarkoitettu nettely koskee toimenpidettä, jossa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos maksun määrä on vähäinen, eikä maksunkorotusta ole määrätty, voidaan kantaa *virhemaksua* vähintään 50 markkaa ja enintään 15 000 markkaa.

11 f §

Joka laiminlyö tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoitus- tai muun velvollisuuden tai muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä

ankarampaa rangaistusta, *väylämaksurikkomuksesta* sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen.

11 g §

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan taikka muuhun tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta, jollei tässä laissa toisin säädetä, noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

Laki

väylämaksulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1980 annetun väylämaksulain (1028/1980) 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentin 2 kohta, 6 §, 7 §:n 1 momentti ja 8—11 § sekä
lisätään lakiin uusi 11 a—11 g § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava alusilmoitus sekä muut asetuksessa tarkemmin mainittavat tiedot ja asiakirjat siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen *lähtö-* tai tulospelvitys tapahtuu.

4 §

Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava alusilmoitus sekä muut asetuksessa tarkemmin mainittavat tiedot ja asiakirjat siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tulospelvitys tapahtuu.

5 §

Väylämaksusta vapautettuja ovat alukset:

2) jotka valtio omistaa;

2) jotka valtio omistaa ja joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin;

6 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi asetuksella säädettävillä perusteilla yksittäistapauksessa myöntää alennuksen tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta tai määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin.

Asetuksella voidaan tullihallitus valtuuttaa myöntämään 1 momentissa tarkoitettu alennus tai vapautus taikka maksun palautus, milloin myönnettävän edun määrä ei ylitä asetuksella säädettävää summaa eikä kysymyksessä ole aikaisemman käytännön muuttaminen tai muuten periaatteellisesti tärkeä tapaus.

7 §

Maksun suorittamisesta vastaa aluksen omistaja. Sama vastuu on myös sillä, joka omistajan puolesta ilmoittaa aluksen tulo- tai lähtöselvitettäväksi.

6 §

Merenkululaitos voi asetuksella säädettävillä perusteilla yksittäistapauksessa myöntää alennuksen väylämaksuun tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta taikka määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin. Aasianomainen ministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Edellä 1 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

7 §

Maksun suorittamisesta vastaa aluksen omistaja. Sama vastuu on myös sillä, joka omistajan puolesta ilmoittaa aluksen tulospelvitettäväksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Joka laiminlyö tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoittamis- tai muun velvollisuuden tai muuten rikkoo sanottuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, väylämaksurikkomuksesta sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen.

(Ks. ehdotuksen 11 f §)

9 §

Tullilaitos valvoo tämän lain noudattamista sekä huolehtii tässä laissa tarkoitetun väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

(Ks. ehdotuksen 8 §:n 1 momentti)

Merenkulkuviranomaisten on toimitettava tullilaitokselle tämän lain soveltamisessa tarvittavaa aineistoa, selvityksiä ja lausuntoja sekä annettava tarvittaessa muutakin virka-apua.

10 §

Väylämaksun määräämisestä, suorittamisesta, viranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, maksunoikaisusta, jälkimaksatuksesta, maksunkorotuksesta, virhemaksusta, maksun maksamisen laiminlyömisestä, muutoksenhausta ja muutoinkin on, jollei tässä laissa ole toisin säädetty, soveltuvien osin voimassa, mitä tullilaissa (573/78) tai sen nojalla on säädetty.

11 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön tai tullihallituksen päätökseen tämän lain 6 §:ssä tarkoitetussa asiassa ei saa valittamalla haakea muutosta.

(Ks. ehdotuksen 6 §:n 2 momentti)

8 §

Tullilaitos huolehtii väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevan on annettava maksun määräämiseksi tarvittavat tiedot 4 §:n mukaisesti. Kirjallisen ilmoituksen asemesta voidaan tiedot antaa myös elektronisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn sopivassa muodossa.

Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksun maksamiseen liittyvästä menettelystä.

9 §

Merenkulkulaitoksen on toimitettava tullilaitokselle tämän lain soveltamisessa tarvittavaa aineistoa, selvityksiä ja lausuntoja sekä annettava tarvittaessa muutakin virka-apua.

10 §

Väylämaksun maksamiseen, maksamisen viivästyseuraamuksiin, perimiseen ulosotto-toimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa muuta säädetä, mitä tullista tullilain (1466/1994) 29 ja 30 §:ssä säädetään.

11 §

Jos väylämaksu laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen vuoksi, että tulliviranomainen ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, piiritullikamarin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä (oikaisu maksunsaajan hyväksi).

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väy-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

(Uusi 11 a—11 g §)

11 a §

Jos piiritullikamari oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, piiritullikamarin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu (oikaisu maksuvelvollisen hyväksi).

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

11 b §

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa taikka antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärin ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, tai väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, piiritullikamarin on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi (jälkimaksatus).

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

11 c §

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen jälkimaksatusta on väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

11 d §

Väylämaksua voidaan korottaa (maksunkorotus):

1) jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, enintään 30 prosentilla; taikka

2) jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väy-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärin ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan tai jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten tai muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi voinut jäädä maksua määräämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

11 e §

Jos 11 d §:n 1 momentissa tarkoitettu menettely koskee toimenpidettä, jossa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos maksun määrä on vähäinen, eikä maksunkorotusta ole määrätty, voidaan kantaa virhemaksua vähintään 50 markkaa ja enintään 15 000 markkaa.

11 f §

Joka laiminlyö tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoitus- tai muun velvollisuuden tai muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, väylämaksurikkomuksesta sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen.

11 g §

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan taikka muuhun tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta, jollei tässä laissa toisin säädetä, noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .
